

hed paa Tilhørerpladsen.) De Herrer have Grinesfrihed. Det er dem for mit Vedkommende vel undt.

Øvejen: Hvis Flertallet i det høie Thing havde samme Anskuelse om den nærværende Lov, som kom til Orde fra den anden Side i Dag, hvis man var saa fuldt enig om, at det var en fortrinlig Lov, som ikke blot egner sig til at være foreløbig Lov, men ogsaa til at faae endelig Lovskraft, saa maa det i høi Grad undre, at det høie Thing ikke i sidste Samling gjorde Lovforslaget færdigt og sendte det over i det andet Thing. Det forekommer mig baade ved denne og ved de andre Love, der ere udfomne som foreløbige Love, at der er et Synspunkt, man ikke helt kan se bort fra ved Forhandlingen deraf. Jeg kan nemlig for mit Vedkommende ikke blive flog paa, hvad det vil sige, at det forelægges her som Forslag til Lov og samtidig — jaavidt jeg veed — gjælder i Landet som Lov. Jeg har hidtil været af den Mening, at naar der i den danske Rigsdag enten her eller i det andet Thing blev forelagt et eller andet Forslag til Lov, saa stod Medlemmerne og Thinget i det Hele aldeles frit overfor Behandlingen af et saadant Forslag. Det kunde vedtage eller forkaste det efter bedste Overbevisning. Nu tvivler jeg ikke om, at hvis nu Landstinget vedtager det forelagte Forslag, og det sendes over i det andet Thing og ogsaa der bliver vedtaget og derefter faar Hs. Maj. Kongens Stadfæstelse, at det saa fra foreløbig Lov gaar over til at blive endelig Lov. Men sæt nu, at enten det høie Thing her forkaster det forelagte Lovforslag, eller at det gjør det færdigt og sender det over til Folkethinget, og saa det forkaster det, hvad saa? Er saa den foreløbige Lov bortfalden eller ikke? Vil saa ikke, efter at Rigsdagen er hjemsendt, den høitærede Justitsminister mene, at det er paatrængende nødvendigt, at Loven atter udstedes som foreløbig Lov af samme Indhold? Jeg vil gjerne vide, hvad egentlig denne Behandling af dette og de lignende Lovforslag har at betyde. Er det i sig selv betydningsløst, hvad vi gjøre eller ikke gjøre, saa vil jeg foreslaa, at man slet ikke forelagde saadanne Lovforslag til Behandling i Thingene. Der er et andet Synspunkt, jeg ogsaa tror, det kunde have sin Nytte at gjøre opmærksom paa. Det kan ikke være de Herrer ubekendt, at der netop i Anledning af de saaldte foreløbige Loves Fremkomst — ogsaa af den foreløbige Lov, hvoraf nærværende Lov er et Opryd — er en meget udbredt Mening heri Landet om, at disse Love i sig selv ere aldeles ulovlige, fordi de stride mod Grundloven. Jeg vil

derfor meget indstændig gjøre den Henvendelse til Overtallet her i dette Thing, om vi ikke paa begge Sider kunne blive enige om at gjøre, hvad vi kunne, for dog at komme saa vidt, at vi fra alle Sider cnedes om, at hvad der udgav sig for Lov, blev anerkjendt fra alle Sider for at være Lov og Ret heri Danmark. Man kan da nemlig nok skjønne, at naar det hedder i Grundlovens § 2, at den Lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening, saa maa den Mening i alle Tilfælde blive udbredt særdeles vidt, at naar der kommer den ene foreløbige Lov efter den anden, uden at de finde Rigsdagens Godkjendelse, saa ere disse Love i Grunden ulovlige, fordi de stride mod Danmarks Riges Grundlov.

Formanden: Den ærede 2den Landsthingsmand for 6te Kreds (Casperen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Casperen: Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Goos) begyndte Forhandlingerne med at sige, at vi skulde se bort fra Loven som foreløbig Lov og holde os til dens Realitet, om den var god og nyttig. Det kunne vi efter min Mening slet ikke. Spørgsmaalet dreier sig ikke om, hvorvidt Loven er god eller nyttig, men om den er særdeles paatrængende nødvendig. Den kan være god og nyttig, men saa kunde den forelægges paa sædvanlig Maade, men den skal være særdeles paatrængende nødvendig, for at den kan blive given som foreløbig Lov. Efter min Mening er den ikke paatrængende nødvendig, og det er for mig nok til at foreslaa den forkastet.

Bloug: Jeg sthylder en Dplysning i Anledning af en Bemærkning fra den ærede næstsidste Taler, som gjorde Landstinget Bebreidelser, fordi det ikke havde fuldendt Behandlingen af dette Lovforslag i foregaaende Samling. Jeg var Formand i det Udvalg, som var nedsat i denne Sag, og vi havde kun Forslaget, saa vidt jeg mindes, til Behandling i knap fire Uger. Det er en meget kort Tid til at behandle Loven færdig i. Den Erfaring vil det ærede Medlem gjøre, naar han bliver ældre her i Thinget.

Mathen: Sa det viser sig, at naar man kommer ind paa statsretlige Spørgsmaal, frembyde de Banfæligheder. Naar det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Casperen) nu sagde, at det for os kom an paa, om Loven var paatrængende nødvendig, saa er det en Misforstaaelse. Det er et Spørgsmaal, som havde sin Betydning for Reger-